

2. PRZESTAĆ (2) *vb pf*

e jasne.

fut 1 sg przestoję (1). ◇ 3 sg przestoi (1). ◇ [con 3 sg n by przestało.]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Wytrwać w pozycji wyprostowanej, spędzić jakiś czas stojąc (1) :*

przestać co [= czas trwania czego] (1): Prze Biskupie: powitawamy/ Albo rączey nie siadamy. Tá prze zdrowie Márzałkowé/ Owa gościu wítań ná nowé. Tá prze Hrabie: wítańmy tedy: Odpocniémże nogóm kiedy? Gołpodarz ma w ręku czáfzę/ My wiédzmy powinność náłzę. Chłopię/ wymkni ławkę moię/ Iuż ia ták obiad przełtoię. *KochPij* C4.

2. *Postać, poleżeć jakiś czas w naczyniu (1) :* ale to wiedz iż to naczynie gdzie będą moknęły ty rzeczy w małmazijey/ ma być nie wyłokie/ ale łzyrokie y płytkie/ á to dla tego iż gdy iuż przełtogi dwie niedzieli/ aby to łpułcił do drugiego naczynia iefzczę nizłzego *FalZioł* V 70.

a. *[Ostygnąć, wystygnąć:*

Fraza: »jedzenie przestało«: A gdy z nim do domu przyłzedł [...] y iedzenie było nárządzone/ rzekł mu Ziemiánin: Niech się kuchárká nie wymawia/ by iedzenie przestało náłzym omieszkanim/ iedz zemną obiad *HistFort* C3.]

Formacje współrdzenne cf 1. STAĆ.

LWil